

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 23838-08-13
ד"מ 43083-10-13

לפני:

כב' השופטת ד"ר אריאלה גילצר-כץ

התובעת:
(נתבעת בתיק 43083-10-13)
מנועי אריה קרול בע"מ ח.פ. 511901290
ע"י ב"כ עו"ד: איתמר נצר

-

הנתבע:
(הנתובע בתיק 43083-10-13)
יהושע מתתיהו ת.ז. 048849467
ע"י ב"כ עו"ד: מיכאל אוסטרובסקי

1

פסק-דין

2

3 הנתבע, נהג אשר מספק מזגנים לבית הלקוח, ביקש 250 ₪ מהלקוח על-מנת להעלות את המזגן
4 לקומה השלישית. האם עבר הנתבע הפרת משמעת חמורה ויש מקום לפטרו תוך שלילת פיצויי
5 הפיטורים – זוהי אחת הסוגיות העומדות להכרעתנו במסגרת התביעות דנא.

6

7

העובדות כפי שעלו מחומר הראיות:

8

9

1. התובעת היא חברה למכירת מזגנים ומוצרים נלווים להתקנת מזגנים.

10

11

2. מיום 15/11/11 עובד הנתבע כשכיר בתפקיד נהג אשר מחלק את המוצרים.

12

13

3. ביום 6/3/13 היה על הנתבע לספק ציוד מיוזג אוויר אצל ד"ר שמעון שיבר בראשל"צ.

14

15

4. ד"ר שמעון שיבר הוא לקוח של טכנאי מיוזג האוויר, מר ישראל חסידי מחברת "אברסט מיוזג אוויר" (להלן: "אברסט").

16

17

18

5. הנתבע הגיע לבית המגורים של ד"ר שיבר. לטענת הנתבע, מנוע המזגן שהביא עמו בעבור

19

20

הלקוח לא נכנס למעלית. הנתבע העלה במעלית את היחידה הפנימית של המזגן והחלקים

21

האחרים של המזגן.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

טע"ש 23838-08-13

ד"מ 43083-10-13

- 1 .6 הנתבע ביקש מד"ר שיבר 250 ₪ על מנת להעלות במדרגות את המנוע של המזגן לדירה. ד"ר
- 2 שיבר שילם לנתבע את הסכום והנתבע העלה את המנוע.
- 3
- 4 .7 לאחר שהנתבע הלך לדרכו, התקשר ד"ר שיבר אל אברסט והביע כעסו על שהנתבע גבה ממנו
- 5 250 ₪ (להלן: "המקרה").
- 6
- 7 .8 ד"ר שיבר דרש פיצוי על הסכום ששילם לנתבע.
- 8
- 9 .9 אברסט פנתה אל התובעת ודיווחה לה על אודות המקרה.
- 10
- 11 .10 התובעת הורתה לנתבע להגיע לביתו של ד"ר שיבר ולהשיב לו את הכסף ששילם.
- 12
- 13 .11 הנתבע הגיע לביתו של ד"ר שיבר ולא השיב לו את הכסף.
- 14
- 15 .12 אברסט דרשה לקבל מזגן אחר במקום זה שסופק.
- 16
- 17 .13 מזגן אחר סופק לד"ר שיבר.
- 18
- 19 .14 הנתבע הגיש תביעה לדמי פגיעה למל"ל בשל תאונה שאירעה לו לטענתו ביום 18/8/13.
- 20
- 21 .15 המל"ל פנה לתובעת אשר לא אישרה כי הנתבע עבר פגיעה בעבודה.
- 22
- 23 .16 המל"ל דחה את תביעת הנתבע.
- 24
- 25 .17 הנתבע לא קיבל שכר לחודשים 8/13 ו-9/13.
- 26

טענות הצדדים

טענות התובעת:

- 31 .1 כתוצאה מהתנהגות הנתבע, הודיעה חברת אברסט כי היא מנתקת את קשרי העבודה עם
- 32 התובעת כיוון שלטענתה, התובעת מרמה לקוחות.
- 33
- 34 .2 הנתבע נטל כספים לכיסו בתמורה לעבודה פרטית שביצע בשעה שהיה עובד התובעת.
- 35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

טע"ש 13-08-23838

ד"מ 13-10-43083

- 1 מעשיו של הנתבע פגעו בשמה הטוב של התובעת. 3
- 2
- 3 בעקבות מעשיו של הנתבע נאלצה התובעת לפרסם מכתב התנצלות בקרב לקוחותיה. 4
- 4
- 5 התובעת עותרת להשבת 250 ₪ ששילמה לאברסט, לאחר שהנתבע סירב להחזיר את התשר 5
- 6 ללקוח. 6
- 7
- 8 התובעת עותרת לפיצוי בגובה של 50,000 ₪ בגין פגיעה במוניטין. 6
- 9
- 10 הנתבע איננו עובד מסור. בית הדין מתבקש להצהיר כי הנתבע במעשיו ביצע הפרת משמעת 7
- 11 חמורה המצדיקה את פיטוריו בשלילת פיצויי פיטורים או הודעה מוקדמת. 12
- 13 על פי רוב, הנתבע עובד משעה 07:30 עד השעה 17:00 ולעיתים אף פחות מזה ולא נדרש לעבוד 8
- 14 שעות נוספות. הנתבע לא מבצע את עבודתו במלואה ומחליט על דעת עצמו אלו מטלות יבצע. 14
- 15
- 16 תביעתו למל"ל הייתה שקרית. 9
- 17
- 18 הנתבע ממשיך לעבוד עד היום תוך שהוא מבצע הפרות משמעת בזדון, על מנת שהתובעת 10
- 19 תפטרו. 19
- 20
- 21
- 22 **טענות הנתבע:**
- 23
- 24 מנהל התובעת מכנה את הנתבע בשמות, צועק עליו ומאיים עליו שיפטרו תוך שלילת פיצוי 1
- 25 פיטורים. 25
- 26
- 27 על פי הנהל של התובעת אם מגיע הנהג לבית הלקוח ולא ניתן לעשות שימוש במעלית, אזי 2
- 28 הנהג שואל את הלקוח האם להשאיר את המוצר בקומת הקרקע והמזמין ידאג להעלאת 28
- 29 המוצר או שהנהג יחזיר את המוצר למפעל. במקרים כגון אלה המזמין דואג להרמת הציוד 29
- 30 או סוגר מול הנהג על העלאת המוצר בתמורה לתשר. 30
- 31
- 32 הנתבע עובד בפרך אצל הנתבע ובמשך 14 שעות ביום. 3
- 33
- 34 הנתבע בן 65 והוא אינו יכול לעבוד לאחר השעה 17:00 כיוון שהוא זקוק למנוחה. 4.
- 35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

טע"ש 13-08-23838
ד"מ 13-10-43083

- 1 במקרה של אספקת המוצר לד"ר שיבר, הנתבע לא הצליח להכניס את המנוע של המזגן
2 למעלית והוא סיכם עם ד"ר שיבר על תשלום סך של 250 ₪ על מנת שהנתבע יעלה בעבורו את
3 המנוע.
4
5 .6 בסוף אותו יום, הורתה לו התובעת לחזור לבית המזמין על מנת שייקח חזרה את המזגן. ד"ר
6 שיבר התנה את החזרת המנוע בהחזרת ה-250 ₪. הנתבע הוריד את המנוע.
7
8 .7 בחודש 8/13 נפגע הנתבע בתאונת עבודה אשר לא הוכרה ע"י המל"ל. לפיכך זכאי הנתבע לימי
9 מחלה (1,866.2 ₪ בעבור חודש 8/13, 5,464.37 ₪ בעבור חודש 9/13). כמו כן זכאי הנתבע
10 להפרשים בגין ביטוח פנסיוני והפרשים בגין דמי הבראה.
11
12

עדויות

- 13 מטעם התובעת העידו:
14 מר **זאב קרוז**, סמנכ"ל התובעת;
15 מר **רומן ברוק**, מנהל ההפצה של התובעת;
16 מר **אבי צפדיה**, אשר כתב מכתב לתובעת (נספח א' לתצהירו) ועובד עם התובעת;
17 מר **דוד אפריאט**, לקוח של התובעת;
18 מר **בני דה פילוסוף**, לקוח של התובעת.
19
20 שמעתי את עדות הנתבע ואת העד מטעמו, מר **צחי סמימי**, עובד התובעת.
21
22
23

הכרעה:

- 24
25
26 .1 לאחר ששמעתי את העדויות, עיינתי במסמכים שהוגשו ובחנתי את טענות הצדדים, באתי לכלל
27 מסקנה כי דין תביעת התובעת להידחות ודין התביעה של הנתבע להתקבל.
28
29 .2 הנתבע אכן נטל 250 ₪ לכיסו בגין העלאת המנוע לבית הלקוח. הדעת נותנת כי גרסתו של
30 הנתבע היא הנכונה, לפיה אכן הגיע להסכמה עם ד"ר שיבר כי יעלה את המנוע בתמורה ל-250
31 ₪. לטענת התובעת בכך הפר הנתבע את נהלי התובעת. התובעת לא הציגה בפנינו נהלים כתובים
32 אשר הוצגו בפני התובע. אין בידנו לקבל את טענת התובעת כי טענה זו מהווה הרחבת חזית
33 ונסביר. התובעת היא זו שטענה כי הנתבע הפר את נהלי התובעת אולם לא הוכיחה כי אכן
34 קיימים נהלים כאלו.
35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

טע"ש 13-08-23838

ד"מ 13-10-43083

- 1 3. זאת ועוד, התובעת טענה כי במעשה זה של הנתבע, עת נטל 250 ₪ לכיסו מלקוח, גרם לתובעת
2 נזק כספי ותדמיתי בעיני לקוחותיה.
- 3
- 4 4. מחד גיסא, התובעת נמנעה מלהעיד את ד"ר שיבר או את מר חסיד. בעל דין הנמנע מלהביא
5 ראיה הנמצאת בחזקתו ניתן להסיק מכך כי לו הובאה הראיה, היה בה כדי לפעול כנגדו (ע"א
6 548/78 נועה שרון ואח' נ' יוסף לוי פ"ד לה(1), 736; ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ'
7 סלימה מתתיהו ואח' פ"ד מה(4), 651; ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה
8 בע"מ פ"ד מד(4), 595). מהימנעות התובעת להעיד עדים אלו אני מסיקה כי עדויות אלו היה
9 בהן כדי להזיק לתובעת.
- 10
- 11 5. מאידך גיסא, התובעת טרחה להעיד מספר עדים אשר לא היה בעדותם כדי להרים את נטל
12 ההוכחה הנדרש ונסביר.
- 13
- 14 6. מנהלו של הנתבע לא ידע להצביע על לקוחות שהתלוננו על התובע:
- 15 **ש" כתבת בתצהיר שלקוחות מתלוננים שיהושע מעכב אותם ומגיע באיחור, מיהם**
16 **הלקוחות האלה?**
- 17 **ת. רוב הלקוחות.**
- 18 **ש. אתה לא זוכר שמות?**
- 19 **ת. יש הרבה לקוחות. אני יכול להגיד רק דבר אחד, שכל פעם שהוא מגיע, הלקוח**
20 **מתקשר ומתלונן ומשהו אחר אומר."**
- 21 (עמ' 7 לפי שורות 18-23 לעדות רומן ברוק).
- 22
- 23 7. מר אפריאט העיד כי הוא ממשיך לעבוד עם התובעת וכי הנתבע ממשיך לספק לו סחורה (עמ'
24 15 לפי שורות 28-29 לעדות אפריאט).
- 25
- 26 8. מר צפדיה העיד כי התובעת מספקת לו סחורה משנת 1998 ולא הפסיק לעבוד עם התובעת (עמ'
27 10 לפי שורות 20-23 לעדות צפדיה).
- 28
- 29 9. מר דה פילוסוף העיד כי נתן לנתבע תשרים, אולם כאמור לא הוכח כי קבלת תשר היא בניגוד
30 לנהלים. זאת ועוד, הווה ידוע כי במחוזותינו מתן תשר לספקים או נהגים הוא מקובל, אולם
31 בוודאי שלא הוכחה טענתו של דה פילוסוף כי הנתבע גרם נזק למזגן שסיפק הנתבע. כל טענותיה
32 של התובעת כי הנתבע חיבל בזדון במזגנים לא הוכחו כלל ועיקר.
- 33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

טע"ש 13-08-23838

ד"מ 13-10-43083

- 1 הגשת תביעה זו כנגד הנתבע איננה מידתית. לתובעת עמדה הזכות לפטר את הנתבע אולם הגשת
2 תביעה על סך 50,000 ₪, אשר גררה את הנתבע ליטול לעצמו ייצוג משפטי ולהתגונן מפני
3 התובעת, היא מעשה שלא ייעשה. התובעת גמרה אומר להתעלל בנתבע והראיה – לא ברור מדוע
4 הוכרח הנתבע לשוב לבית הלקוח לקחת חזרה את המנוע, שמשמעו להוריד את המנוע שלוש
5 קומות ונראה שללא כל תכלית. התובעת שמה לעצמה מטרה להתעמר בנתבע בשים לב לעובדה
6 כי הנתבע היה בן 63 בעת המקרה והרמת משאות במשקל וטיפוס במדרגות לקומה שלישית
7 ספק אם מתאימים לגילו.
8
- 9 11. אכן במקרה דנא לנתבע נגרמה עוגמת נפש. אם נכוונות הטענות כנגד הנתבע, היה על התובעת
10 לשקול לפטר את הנתבע תוך עריכת שימוע אולם תחת זאת בחרה התובעת לנהל הליכים
11 משפטיים כנגדו. התביעה נדחית. בנסיבות העניין, הנני מחייבת את התובעת לשלם לנתבע סך
12 של **5,000 ש"ח** בגין עוגמת נפש.
13
- 14 12. משמיעת הראיות התחוויר כי התובעת היא זו שמקפחת את זכותו של הנתבע עת לא שילמה לו
15 דמי מחלה. עוול כפול ומכופל גרמה התובעת לנתבע. ראשית הכשילה, ואולי בצדק, את תביעתו
16 של הנתבע למל"ל ושנית, אם סברה שאין עסקינן בתאונת עבודה מדוע לא שילמה לו את דמי
17 המחלה. התובעת לא הביאה ראיה לסתור את אישורי המחלה שהוצגו (נספח 3 לתצהיר
18 הנתבע).
19
- 20 13. התובעת איננה חולקת על חישובי הנתבע. לפיכך הנני מחייבת את התובעת לשלם לנתבע את
21 הסכומים הבאים:
22 דמי מחלה בגין חודש 8/13 בסך של **1,866 ₪**.
23 דמי מחלה בגין חודש 9/13 בסך של **5,464.37 ₪**.
24 כמו כן הנתבע זכאי להפרשי פנסיה בסך **2,651.62 ₪** בגין חודשים 4/12 – 9/12.
25 הפרשי ביטוח פנסיה לחודש 10/12 בסך **51.77 ₪**
26 הפרשי ביטוח פנסיה לחודשים 1/13 – 8/13 בסך **490.86 ₪**.
27 בנוסף מגיעים לנתבע הפרשי דמי הבראה **456 ₪**.
28
29
30
- 31 **סוף דבר**
- 32
33 14. תביעת התובעת נדחית.
34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13-08-23838

ד"מ 13-10-43083

- 1 תביעת הנתבע מתקבלת כאמור בסעיף 13 דלעיל והתובעת תשלם לנתבע בסך הכול **10,982 ₪**,
 2 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה (21.10.2013) ועד התשלום בפועל.
 3
- 4 .16 כמו כן, תשלם התובעת לנתבע סך של **5,000 ₪** ש"ח בגין עוגמת נפש. לא ישולם סכום זה תוך 30
 5 יום מהיום, יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד לתשלום בפועל.
 6
- 7 .17 התובעת תשלם לנתבע **15,000 ₪** שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסך **1,000 ₪**. לא ישולמו סכומים
 8 אלה תוך 30 יום מהיום, יישאו הסכומים הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד לתשלומם
 9 בפועל.
 10
- 11 .18 זכות ערעור לצדדים לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין.
 12
- 13 **ניתן היום, כ"ט שבט תשע"ו (08 פברואר 2016), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**
 14

ד"ר אריאלה גילצר-כץ, שופטת

15
 16
 17

ק. בתיה אשכנזי ואסף כהן